

Mete Yarar-Ceyhun Bozkurt

**BU DELİLERİ
BİR ARAYA
GETİRMEYECEKTİNİZ**

DESTEK YAYINLARI: 682
ARAŞTIRMA: 163

**METE YARAR-CEYHUN BOZKURT /
BU DELİLERİ BİR ARAYA GETİRMEYECEKTİNİZ**

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mayıs 2016 (5.000 Adet)

6.-7. Baskı: Haziran 2016
8.-12. Baskı: Ağustos 2016
13.-14. Baskı: Eylül 2016
15.-16. Baskı: Ekim 2016
17. Baskı: Kasım 2017
18. Baskı: Mart 2018
19. Baskı: Ekim 2018
20. Baskı: Nisan 2019
21. Baskı: Mart 2020
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-120-7

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42 – Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 40200
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

Mete Yazar-Ceyhun Bozkurt

**BU DELİLERİ
BİR ARAYA
GETİRMEYECEKTİNİZ**

Vatan Uğruna

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ NİYETİNE GİRİŞ.....	13
24 TEMMUZ.....	17
Yıllar sonra Diyarbakır	21
PKK'nın milis yapılanması.....	25
Umut verenler.....	30
Halil Yüzbaşı.....	47
PKK'DAN “KOBANİ” TAKTİKLERİ.....	51
Fare delikleri	53
Namlu ağız alevini gizlediler.....	54
Hedef 2004 yılında belirlendi	55
KCK kuruluyor.....	59
Kesilmeye çalışılan 3 ağ	60
Örgüt süreci seçim çalışması gibi kullandı.....	65
“7 Haziran” propagandası.....	67
Katılım arttı	73
Korucular da hedefteydi.....	74
Öğrencilerin gözü önünde şehit edildi.....	76

6-8 Ekim olayları denemeydi	77
Cizre’de vatandaşlar kuşatılmıştı	78
Karayolları kapatılmıştı.....	79

DİYARBAKIR’IN SULTANAHMET’İ SUR	81
Görmediği çocuğundan çok şehidini düşünmek.....	84
Sur’da operasyonlar	87
“Şehit olursunuz gelmeyin, ben çatışırım...”	91
Duygusal kopuşa malzeme olmak.....	93

BÖLGE İNSANI.....	97
Emniyet raporu.....	97
Kandil’de eğitim, kentlerde terör.....	98
Halkı baskı altına aldılar.....	101
Güneydoğulu bir aslan daha	108
Barikatların mantığı.....	117
Bölge insanına dayatılan yaşam biçimi.....	137

ÖRGÜT NASIL BU KADAR GÜÇLENEBİLDİ? ... 139

SURİYE BOYUTU	147
ABD’li askeri şirketlerdeki PKK’lılar.....	151
ABD Özel Kuvvetleri ile kan nakli yaptılar	152
Eğitim ABD’lilerden	153
Yabancı Lejyonlar	155

HAKKINI TESLİM ETMEMİZ GEREKENLER	159
Hava Kuvvetleri'nin başarısı.....	161
Komutanın talimatı: PKK hedeflerini güncelleyin.....	162
ABD ile operasyon gerilimi	164
 EYP GERÇEĞİ	 165
Saldırı ve savunma taktikleri	165
Özel kıyafet olmadan EYP imhası.....	169
Nusaybin'deki 5 şehit.....	169
Kuran-ı Kerim'in içinde patlayıcı	187
 PKK'YA GÖNDERİLEN SİLAHLAR.....	 191
PKK'nın kullandığı silahlar.....	206
Hafif Silahlar.....	206
Hafif ve Ağır Makineli Tüfekler	206
Tanksavar Silahları	206
Hava Savunma Silahları	207
Top ve Havanlar	207
PKK'nın Kullandığı Bilinen ve	207
Destekle Geliştirdikleri Silahlar	207
 GÜVENLİK GÜÇLERİ.....	 227
Hazırlıklar bir yıl öncesinden başladı	229
Büyük bölümü gönüllü.....	230
En büyük sorun, Ceylanpınar'daki ayrıntıda saklı.....	237

Aileler	242
40 katır mı 40 satır mı?	244
Bir parantez... ..	246
Gecenin ikisinde yollara düşen bir hemşire.....	247
Şehidine ağlayan hemşireler.....	247
Kaymakam eşi ve öğretmek olmak	252
Eşinizi whatsapp'ta çevrimiçi görüp sevindiniz mi?	255
“Biz görevimizi, eşimiz her şeyi yapıyor...”	257

ÖZEL KUVVETLER, NAMI DİĞER

BORDO BERELİLER	260
Prensipler:	263
Çelişkiler:	263
Terörizmle mücadelenin iki kritik boyutu	265
Çözüm Süreci'ndeki tespitleri gerçekleştirdi.....	266
Dağlıca'daki özel operasyon	267
Bordo Berelilerin bilinmeyen özellikleri.....	269
En özellerin birliği.....	272
Enes Üsteğmen.....	274

İKİ SATIRLIK BİR HABERDEN

DAHA FAZLASI.....	279
“O temiz bedenlere el sürülsün istemedim...”	280
Uzman Çavuş Ö.G.....	284
Günümüzün Çanakkale Destanı'nı yazıyorlar	285

“İki deli bir araya gelmemeliydık...”	287
Hem şen hem savaşçı Türk gençleri	290
OPERASYONLARDA TAKTİK SAVAŞI	292
EYP ve terörist taktikleri	295
SON SÖZ	299
EKLER	301
Ek-1: Çözüm Süreci Kronolojisi	301
Ek-2: Öcalan’dan Kck Değerlendirmeleri	396

“Yaşadım, sevdim, ağladım, gezdim
Vatanın çok harâbezârında
(Vatanın çok harabelerinde)
Müntezirdir figân-ı câvîdim
(Yaygındır ebedi feryadım)
Şimdi de Dicle’nin kenârında...”

– Diyarbakırlı şair Faik Ali Ozansoy’un
“Dicle Vadisi” şiirinden

ÖNSÖZ NİYETİNE GİRİŞ

Tarihi her zaman tarihçiler yazmaz.
Güçlüler, kazananlar da tarihe not düşerler.
Onlar kendi çerçevelerinden aktarmaya çalışır yaşananları.

Bir de güçlülere, zalimlere karşı direnen ozanlar yazar tarihi.
Dizeleriyle, satırlarıyla, duygularıyla aktarırlar yaşananları...
Zaferleri de, zulmü de aktarırlar...
Hüznü ve sevinci...
Hakkı ve haksızlığı yazarlar, söylerler...

Genel kabul olan Orta Asya ve Anadolu Türk kültürünün
en önemli parçalarından olan ozanlar bizlerin gözünü açar...
Zalimi alkışlamamayı, hakkı savunmayı salık verirler...
Nesnel değil, o saf duygularıyla gözle görülmeyen gerçeği
haykırırlar.
Günümüzde hak ettikleri değeri görmeseler de Anadolu
Türk tarihi bir anlamda ozanlar tarihidir.

Şairdirler...
Sanatçıdırılar...
Edebiyatçıdırılar...

Yeri gelmiş devlete kızmışlar, yeri gelmiş zalimin karşısında ülkelerinin, milletlerinin çıkarını savunmuşlardır.

En yakın şahit olduğumuz dönem Osmanlı'nın son, Kurtuluş Savaşı'nın başlangıç dönemidir.

Dünyanın en kudretli ordusu ve destekçilerinin saldırılarına karşı Anadolu'daki Türk direnişini desteklemişlerdir.

Coğrafya farklılığını gözetmemişler, her bölgeden ses yükselterek bir milletin direnişini selamlamışlardır.

Urfalıların söylediği “Kolumu salladım toplar oynadı/ Kara taş içinde çete kaynadı/ Yaşasın Urfalılar teslim olmadı” sözleri Fransızlara karşı yürütülen direnişin selamlaması değil de nedir?

Cumhuriyet dönemi ozanlarından Ceyhun Atıf Karsu'nun dizeleri Dadaşların üzerinden yüzlerce yıl geçse de köklerini, vatanını bırakmayacağını göstermiyor mu?

“Erzurum yaylasına güneş vuruyor
Palandöken dağında bir bölük kar
Yunmuş yıkanmış yüreğinde bir halkın
Selam duruyor...
Mustafa Kemal, Erzurum hemşerisi
Bir Ferdi Millet, halktan biri
Samsun'a ayak bastığı günden beri
Soyunup nişanlarımdan, bir bir urbalarımdan
Ateş gömleğini giyindi halkın
De ki, Oltu kırlarının boz urbamı
De ki, Erzurum dokumasını giydi
Soyunup Anafartalar yadigârı üniformalarımdan

Elleriyle yaktı yapma bezekler köprüsünü
Vurdu bir dağ yoluna, halkın geçtiği
Paramparça ayaklarla, telgraf tellerinde sesi
Geliyorum dedi, geldi
Gözleriyle tutuşturmaya örtük ateşini halkın...”

Nâzım'ın *Kuvayı Milliye Destanı*'nda Antepli Karayılan'ı anlattığı şu dizeler hepimizin yüreğini coşturmuyor mu?

“Karayılan der ki: Harbe oturak
Kilis yollarından kelle getirek
Nerde düşman varsa orda bitirek
Vurun ha yiğitler namus günüdür...”

Peki Ege? Ege'nin yiğitlerini “Eğilmez başın gibi” gibi tanımlayan satırlar, bir ozandan çıkmamış mıdır?

Yine Diyarbakırlı şair, ozan Orhan Asena'nın “Köküm öyle derinlerde ki/ Söküp atamaz hiçbir bombardıman” sözleri, günümüzdeki zalimlere onlarca yıl öncesinden verilmiş bir yanıt değil mi?

Peki Nâzım Hikmet, Mehmet Akif tamamen farklı düşünce dünyalarını Kurtuluş Savaşı'nda buluşturmadılar mı? Ne diyordu Akif?

“Değil mi cephemizin sinesinde iman bir
Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir
Değil mi ortada bir sine çarpıyor, yılmaz
Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sarsılmaz!”

Muşluların Rus Harbi sonrasında yaktığı “Muş'un etrafında fesli gezerim/ Elbisem kirlenmiş paslı gezerim/ Vatan elden gitmiş yaslı gezerim/ Ağla gözlerim ağla gör neler oldu/ Vatanı terk eden hayınlar oldu” türküsü, Edirnelinin, Muğlalının, Adanalının, Trabzonlunun yasından farklı bir ruh halini mi yansıtır?

Anadolu Türk tarihini okurken, bir de bu açıdan bakmak gerekmez mi?

Bu tarih, Kurtuluş Savaşı'ndan 100 yıl sonra, günümüzde bir kez daha yazılıyor. Bugünkü tarihi yazan yiğitler, 100 yıl öncesi kadar tehlikeli, ancak o tarihe göre belki de daha sinsi bir düşmanla göğüs göğüse çarpışarak gelecek 100 belki de 1000 yılımızı rahata erdirmeye çalışıyor.

Askeriyle, polisiyle, korucusuyla, vatandaşıyla yazılan bir tarih...

Güneydoğu Anadolu sokaklarında, bizden görünüp, ama bizden olmayanlara karşı yürütülen mücadelenin tarihi...

Bu mücadeleyi anlamak, öğrenmek için tarihçileri beklemedik. Ozan olmaya çalıştık ve size Güneydoğu'yu anlatmaya, yavaşatmaya, hissettirmeye çalıştık.

Sizin sadece güvenlik gücü dediğiniz insanların dünyasına girdik...

Terör cenderesinde sıkıştırılmış ailelerinin kapısını çaldık... Barikatların arkasından, silahın esir ettiği bölge insanının dünyasını aralamaya çalıştık. Onların sıkıntılarını anlamak istedik...

Bir milletin ve neferlerinin duygularına, yaşantılarına şahit olmak istedik.

Gelecek yıllarda hakkında şiirler, destanlar yazılacak bir direnişin hikâyesini göreceksiniz bu kitapta.

Görmediğiniz, sizlere gösterilmeyen Emre As'ı, Musa Sumay'ı, Nihat Çaprak'ı, Kızıl Sakal'ı ve daha nicelerini tanıyacaksınız...

Hepimizin hikâyesini okuyacaksınız...

Mete YARAR-Ceyhan BOZKURT
20 Nisan 2016

24 TEMMUZ

Bazı meslekler vardır ki, tatilin, iznin, dinlenmenin ne zaman olacağını, daha doğrusu ne zaman biteceğini bilemezsiniz. Bu mesleklerden ilk akla gelenler kolluk güçleridir. Onlar için tatil, bayram, seyran yoktur. Görev daimidir ve kutsaldır. Yapılacaktır... Bu nedenle 7 gün 24 saat karşılaşırsınız onlarla. Ancak gazeteciliğin de bu sınıfa girebileceğini tahmin etmekte zorlanmazsınız. Mesai, yeri gelir sabah 07.00'de, yeri gelir 08.00'de, yeri gelir 09.00'da başlar. Ama bitişi belli değildir. Hatta yeri gelir normal nöbetçinin yanında gündüz başladığınız mesainize devam etmeniz gerekir. Bu habercinin doğasında vardır. Çünkü haberi ne zaman, nerede bulabileceğinizin yanında haberin de sizi nerede bulacağını kestiremezsiniz. "Bulabilir" diyoruz, çünkü özellikle Türkiye gibi bir ülkede hele de terör, güvenlik, savunma alanlarında habercilik, yazarlık yapıyorsanız siz habere ulaşabileceğiniz gibi haber de size ulaşabilir. Aynen 24 Temmuz 2015 tarihinde, bir cuma gecesi yaşandığı gibi...

2015 Temmuz'u da gazeteciler, yazarlar, haberciler için yine terör, güvenlik, siyaset, polis-adliye haberleriyle boğuşulan, aynı zamanda da izinlerin kullanıldığı, tatile gidildiği bir dönemdi. Aslında ülkede hareketlilik vardı. Ancak bu hareketlilik izinli olmayan meslektaşlarımızla takip edilebilir boyuttaydı. Ta ki 24 Temmuz Cuma gecesi cep telefonumuza gelen "Harekât olabilir. Uyanık kalmak lazım" mesajına kadar. O mesaj, bir anda hareketlenmemize neden oldu. Gelen mesajdaki bilgi mesleki anlamda heyecanlandırıcıydı ancak yeterli değildi ve araştırma

gerektiriyordu. Hemen beyin fırtınaları başladı. Harekât kime karşı yapılacaktı? Öyle ya, 20 Temmuz'da 32 kişinin hayatını kaybettiği Suruç, 22 Temmuz'da 2 polisin şehit olduğu Ceylanpınar, bir gün önce yani 23 Temmuz'da da bir astsubayımızın şehit olduğu sınır saldırıları gerçekleşmişti. Bunlardan Suruç ve sınır saldırısını IŞİD, Ceylanpınar saldırısını PKK yapmıştı. Astsubayımız Yalçın Nane'nin şehit olduğu saldırının hemen ardından IŞİD mevzileri bombalanmıştı. Acaba yine bu örgüte yönelik bir harekât mı yapılacaktı?

Peki hedef PKK olabilir miydi? Öyle ya, PKK sözde “ateşkesini bitirdiğini” açıklamıştı. Oysa “Çözüm Süreci” resmi olarak devam ediyordu. Devlet henüz “bitti” dememişti. Yine de PKK'ya yönelik olası harekât ihtimalini de cebe koymalı mıydık?

Sesli düşünmeye devam ediyorduk: Sonuçta Şehit Yalçın Harekâtı'ndan önce “Harekât olabilir” şeklinde bir rivayet dolaşmamıştı. Gecenin bir saatinde evlerimizde bir taraftan haber kanallarını izlemeye öbür taraftan da elde telefon, ulaşabildiğimiz kişilere ulaşmaya çalışıyorduk.

İlk ulaşılan bilgiler IŞİD'e yönelik bir harekâtı öne çıkardı. Evet, sınırımızın hem Irak hem de Suriye tarafında bir devlet yapılanmasını andıran terör örgütü IŞİD'e karşı akşamı geceye bağlayan saatlerde bir harekât başlatılmıştı. Bu harekâtın başarısı için de öncesinde bir bilgilendirme yapılmamıştı. Saat 22.30 sularında, IŞİD hedeflerini Hava Kuvvetleri'ne bağlı jetlerin bombaladığı, yine aynı hedeflerin topçu ateşiyle ateş altına alındığı anlaşıldı. Ancak bu harekât, mesajdan önce başlamış ve yapılmıştı. Başka bir şey vardı. Bu kadar kolay olmamalıydı.

Saatler gibi süren yaklaşık 30 dakikanın ardından sonunda ilk bilgiye ulaştık. PKK terör örgütüne yönelik yaklaşık 2,5 yıl sonra en şiddetli hava harekâtı başlatılmıştı. Türk jetleri, PKK'nın merkezi Kandil başta olmak üzere Irak'ın kuzeyindeki Hakurk, Avaşin, Basyan, Metina, Zap gibi kamplarını vuruyor-

du. Evet mesajın kaynağı buydu. Sonrasında da haber kanallarında “son dakika” ibaresiyle bilgiler akmaya başladı.

Harekât çok büyüktü. Ama daha önemli bir şey vardı. Bir dönem kapanıyor, yeni bir dönem başlıyordu. Türk devleti, gerek içeriği gerek yöntemi nedeniyle eleştirilere maruz kalan Çözüm Süreci’ne son noktayı koyuyor, PKK terör örgütüyle mücadelesine yeniden ve çok hızlı bir şekilde başlıyordu.

Bu mücadele öncekilere göre çok daha farklı olacaktı. Örgüt, Oslo Süreci’nden bu yana başlayan süreçlerin getirdiği iyi niyeti kullanmaya çalışmış, sadece kırsalda değil geçmiş yıllardan farklı olarak şehir merkezlerinde de yığınak yapmıştı. Süreç boyunca, 21 Mart 2013’teki meşhur Nevruz mitingi de dahil olmak üzere sıklıkla gidip takip ettiğimiz eylemler ve etkinliklerde, yaptığımız görüşmelerde neler olacağını kestirebiliyor, ancak kestirebildiğimiz ihtimali akıllara bile getirmek istemiyorduk. Ziyaretlerimizde gerek halk gerek güvenlik güçleri “çatışmasızlığın” olumlu sonuçlarını vurgularken bir uyarı yapmayı ihmal etmiyorlardı: Örgüt şehirlerde çok güçlendi.

Örneğin 21 Mart 2013’te Bölücü örgüt elebaşı Öcalan’ın mesajının okunduğu gün Diyarbakır’da bir taksici şu ifadeyi kullanabiliyordu: “Ağabey önceden devletten korkardık. Şimdi örgütten korkuyoruz.”

“Neden?” sorusuna ise şu yanıtı veriyordu:

“Bir müşteri alsak, bu müşteri de Diyarbakırlı değil de batıdan gelen biri olsa, müşterimizi bıraktıktan hemen sonra örgütün adamları gelip bizi sorguya çekiyor.”

“Peki ne diyorlar?”

“Taşıdığın adam polis mi asker mi? Niye onları taşıyorsun? Sen ajan mısın?” diyorlar. Ben şimdi ne yapayım? Müşteri almayayım mı?”

Sürecin getirdiği ekonomik gelişmeleri olumlu bulan esnaf da aynı sıkıntıdan mustaripti.

İşte böyle bir yerde, sürecin bitmesi ne anlama gelecekti?